

TỨ ĐỘC HỌP MẶT TẤT NIÊN AHCC 2004

Nhất Độc Tạp Ghi.

Sau lần “Tứ Độc Du Ngoại Ngọc Lân” cách đây hai năm, lần này tứ Độc [độc thân tạm thời] chúng tôi gồm có LMH, LND, NXH và THT thay thế TBQ vắng mặt. Rời San Jose lúc 7:30 sáng ngày 16/01/04, chúng tôi lái xe trực chỉ Santa Ana để dự buổi họp mặt AHCC Nam Cali 2004. Tường trình về buổi họp mặt chắc chắn là các đại diện Nam Cali hoặc anh Bửu Hiệp đã báo cáo đầy đủ nên bài này chỉ đề cập tới một vài câu chuyện bên lề của chuyến nam du mà thôi.

Độc Thân 3 Ngày.

Ra khỏi nhà LMH chừng 15 phút thì một anh trong tứ Độc có đưa ra một câu hỏi là “đi chơi độc thân thế này có sướng không?” Vừa hỏi xong thì ba anh kia đồng thanh nói “cứ ra khỏi nhà là sướng rồi”. Hỏi “tại sao sướng?” thì một anh đọc 2 câu ca dao:

“Cá cần câu biết đâu mà gỡ

Chim vào lồng biết thuở nào ra”

Ở đây chim không những được sổ lồng mà còn được sổ lồng những 3 ngày nữa kia vậy làm sao mà chẳng sướng.

Một anh nữa nói “ít ra là 3 ngày tao thoát được cái cảnh”:

“Lão ông rửa bát quét nhà

Lão bà có gọi bằm bà tôi đây”

Một anh thứ ba nữa nói “ra khỏi nhà sướng lắm là vì”:

- Ăn nói không phải giữ kẽ, tha hồ xô nho, tha hồ nói phét, tha hồ kể chuyện tiếu lâm, truyện cổ tích.

- Tha hồ ăn những món mình thích như : gầu ,về dầy, hành trần nước béo, lòng heo, bí tết, giả cày ... mà không bị bà xã vừa lờm vừa nhắc khéo “anh ơi coi chừng máu cao đó, anh ơi coi chừng Cô [cholesterol] dượt đó.” Thiệt ra chúng tôi cũng vẫn nhủ thầm là “Bà tụi này còn không sợ nữa huống chi là Cô.”

Nhất định là phải sướng rồi chẳng vậy mà một anh bạn đồng khóa của chúng tôi bên

Louisiana đã quyết định ở “góa” không những ba ngày mà suốt cuộc đời còn lại của anh nữa kìa.

Bò Điên .

Lái xe chừng hơn 1 tiếng thì chúng tôi ngừng lại “La Casa De Fruita” nằm trên Tiểu Bang Lộ 152 để ăn sáng. Theo lời LND thì nhà hàng này nổi tiếng về thịt bò bí tết vừa ngon và giá cả cũng nhẹ nhàng nữa.

LMH gọi steak và khoai tây tự do “free fries”. Còn tam Độc kia, vì sợ Bò Điên nên gọi trứng “mặt trời nằm sấp”, “mặt trời nằm ngửa”, “lật qua lật lại nhẹ nhàng” với dăm bông và khoai tây nhà quê “country fries”.

LMH ăn uống có vẻ ngon lành lắm, còn tam Độc kia thì cứ cầm nĩa khươi khươi mấy miếng dăm bông và mấy miếng khoai tây mà nuốt không vô. Lúc bấy giờ LMH mới nói “tao đã bảo chúng mày là”:

- Tổng Trưởng Canh Nông Cờ Hoa đã tuyên bố là ăn thịt bò không sao cả [THT rất nghi ngờ về lời tuyên bố này.]

- Tông Tông BUSH cũng tuyên bố là ngài vẫn xoi bí tết đều đều.

- Trước khi báo chí đăng tải một siêu thị tại San Jose đã mua mấy chục thùng xương thuộc ló bò điên và đã bán cho rất nhiều nhà hàng trong vùng vậy có ăn trứng phải bò điên thì mình cũng trứng rồi vì tuần nào mình cũng đi ăn phở rồi đầu lảo cơ mà.

- Cho dù có ăn phải bò điên cũng không sao cả vì cả mười năm sau bệnh mới bộc phát,

- không biết lúc đó mình còn sống hay đã lên tù ngồi rồi.

“Tụi bay không tin tao vậy bây giờ có cần “doggie bag” không ?”

Sau bữa ăn sáng chúng tôi tiếp tục lái xe đi. Vừa đi vừa nghe nhạc, kể chuyện tiếu lâm [LND là vua kể chuyện tiếu lâm vì chuyên đọc báo thẳng Mõ và báo Triều Thành], nói

chuyện chính chi, chính em, truyện Cô [cholesterol] tốt, Cô xấu, đi bộ, tập thở bằng bụng [Khí Công], luyện Dịch Cân Kinh, phở Bắc, phở Nam, phở Tàu, rau muống, giá sống...

Đầu lão và nói phét nên thời gian qua rất mau chẳng mấy lúc chúng tôi đã tới Santa Ana. Trước khi Check In khách sạn, chúng tôi ghé tiệm phở NH để cho bụng đừng kêu réo nữa nhất là 3 anh LND, NXH và THT tuy có ăn sáng mà cũng như không. Chúng tôi gọi 2 đĩa lòng heo ăn chung. Ăn riêng thì LMH gọi phở về đây, NXH gọi phở gân, nói là ăn gân bò gân và nhất là chỉ có bò điên thôi chứ không có gân điên, LND gọi phở tái gân, nói là ăn thịt bò thịt ăn gân bò gân, ăn thịt filet và gân bò không bị điên chỉ ăn óc, xương, lòng và tủy bò mới đáng sợ thôi và THT, vua kỹ, gọi phở gà cho chắc ăn.

Tụi này nói đùa THT là “mày coi chừng đây phở thì phở gà thiệt nhưng nước lèo có khi là nước lèo bò đó”. THT cãi liền như sau “húp nước dùng gà thì biết ngay mà, nước dùng này đích thị là nước dùng gà đây”. LMH bồi thêm một câu “không biết chừng họ lấy môi múc nước dùng bò để múc nước dùng gà cho mày đó”.

Giai Nhân Áo Vàng.

Sáng hôm sau chúng tôi dậy sớm xuống lobby nhâm nhi cà phê free của hotel. Trời hơi lạnh uống ly cà phê nóng cũng thấy ngon. Cà phê xong chúng tôi lại trực chỉ tiệm phở NH. Vì để bụng để buổi trưa đi ăn họp mặt AHCC nên chúng tôi đều gọi phở gà cho dễ tiêu ngoại trừ LND thì gọi cháo lòng. Ăn xong chúng tôi ghé nhà sách Tự Lực để xem sách cộp và để mua mấy tờ báo Xuân đọc trong những ngày Tết. Lúc đó mới có 9 giờ mà tiệm sách mãi 10 giờ mới mở cửa nên chúng tôi thả bộ xem hoa ngày Tết.



*Ngồi: Đãi, Tắt, Chương, Diệp, Hùng,
Đứng: Ngân, Đồng, Phở, Trí, Chuyên, Luân, Hoàn.*

Ở Việt Nam, Tết nhà nào nhà này đều phải có hoa. Miền Bắc có thủy tiên, cành đào còn miền Nam có mai vàng. Màu hồng thắm của hoa đào tiêu biểu cho hương sắc rực rỡ của ngày xuân. Màu vàng của hoa mai thì tượng trưng cho phú quý, cao sang, hạnh phúc. Còn tại đây, giờ này sao chỉ thấy dăm ba cành đào, cành mai xác xơ không hoa không nụ. Cũng may là còn có cúc đại đóa, hàng trăm chậu cúc màu vàng óng ánh, màu của hoàng gia, màu của vua chúa làm tôi liên tưởng tới một câu thơ của Nguyễn Sa trong bài thơ “*Tuổi Mười Ba.*”;

Áo nàng vàng anh về yêu hoa cúc.

Lúc này tôi thầm ước được thấy một giai nhân áo vàng đứng bên hoa cúc để tôi có thể thưởng thức được bài “*Thơ Xuân Áo Vàng*” cũng của Nguyễn Sa:

Mùa xuân em mặc áo vàng,

Ở trong thơ cổ chim hoàng hạc bay,

.....

Anh nhìn em mới bước vào,

Nhìn xuân, xuân cất tiếng chào đầu năm.

Ngắm hoa và xem sách xong là vừa tới giờ họp mặt AHCC.

Nơi họp mặt năm nay cũng vẫn là nhà hàng Paracels Seafood. Thực đơn thì cũng giống như mọi năm nhưng đây là một buổi họp mặt để chúng tôi có dịp tay bắt mặt mừng. chúc

tụng lẫn nhau, hỏi thăm tin tức, sức khỏe, đồng khóa gặp đồng khóa, đồng nghiệp gặp đồng nghiệp, ái hữu gặp ái hữu và cố nhân gặp cố nhân. Cũng như mọi năm, bàn của tụi này được cả Ái Văn lẫn Mai Trọng Lý đãi đủ cả rượu trắng, rượu đỏ và sâm banh nữa. Chương trình năm nay có hơi khác đôi chút, không có ca nhạc, [có lẽ tại AV bận việc hay tại anh hùng thấm mệt rồi], làm ca sĩ gà nhà THT hơi buồn, nhưng để bù vào đó lại có sự hiện diện của hai tu sĩ Nguyễn Thành Thiệt và Trần Mộng Châu và nhất là nhiều màn ảo thuật của tu sĩ NTT.

Sống Giàu, Chết Nghèo.

Thế theo lời mời của AV, đúng 9 giờ tối chúng tôi tới nhà anh chị AV nhờ tài lái xe của LND và tài chỉ đường rất chính xác của hoa tiêu THT. MTL và NXH đã có mặt tại đây từ nửa tiếng trước. Tuy trời đã khuya nhưng anh chị AV vẫn tiếp đón chúng tôi rất nồng hậu. Thức ăn ngày Tết thì có bánh chưng còn món ăn Tây thì có gan ngỗng, pho mát Camembert, bơ lạc và bánh mì baguette tất cả đều chính hiệu con nai “made in France”. Trong vòng hai tiếng đồng hồ chúng tôi được thưởng thức đủ cả vang đỏ, Port và Cognac. LMH tương đối cũng biết chút đỉnh về rượu nên được AV dẫn cho xem phòng rượu, rượu vang để trong tủ và Cognac bày trên tường, chai nào cũng trứ danh cả. Rượu vào lời ra chúng tôi bàn đủ các thứ chuyện như ăn món gì uống rượu gì. Tôm cá, thịt thỏ, thịt bò, thịt trầu, sushi, sashimi đi với rượu gì : trắng , đỏ hay sake. Hết nói chuyện ăn nhậu, chúng tôi lại bàn qua thuyết “Sống Giàu, Chết Nghèo.” Đại khái thuyết này nói là đi làm cực khổ nếu có tiền thì cũng nên hưởng thụ, xài sao để khi hai tay buông xuôi thì tiền cũng vừa hết. Con cái mình phần đông đều được ăn học tới nơi tới chốn và khá giả hơn mình, đâu có cần gia tài của mình và nhất là bên kia thế giới đâu có ngân hàng để mà mình chuyển tiền mang theo. Tuy không thấy ai nhắc tới thuyết “Sống Khỏe” nhưng trước khi ra về AV có đưa mỗi người chúng tôi một bản in từ internet tựa đề là “Eight Brocade”. Chắc AV cũng đã nghĩ tới thuyết này rồi vì “Bát Đoạn Cẩm” là tám thế võ bao gồm cả khí công lẫn

vận động cơ bắp, giãn gân giãn cốt do tương Nhạc Phi đời nhà Tống nghiên cứu để binh sĩ luyện tập hàng ngày hầu giữ cho cơ thể cường tráng.

Gia chủ tiếp đãi nồng hậu không biết lấy chi để cảm ơn thôi thì xin tặng anh chị AV 16 chữ: “Thỏ nạp phé phủ, hoạt động gân cốt, thập thường tứ vật, thích thời tiến bộ” là bí quyết sống lâu tới 89 tuổi của hoàng đế Càn Long thuộc triều đình nhà Thanh. Ở vào thời đó, khi mà khoa học, y học và vệ sinh còn lạc hậu thế mà ông sống được tới 89 tuổi thì kể cũng là chuyện hi hữu thiệt.

“*Thỏ nạp phé phủ*” có nghĩa là hô hấp không khí trong sạch và đúng cách.

“*Hoạt động gân cốt*” có nghĩa là vận động cơ bắp, giãn gân giãn cốt.

“*Thập thường tứ vật*” có nghĩa là 10 bộ phận như răng lợi, lưỡi, cổ họng, tai, mũi, mắt, da mặt, bụng, tay chân, hậu môn phải thường xuyên day, xoa, bóp, vuốt, ấn, co duỗi để cho các cơ quan này luôn luôn hoạt động và phát triển đều đặn và 4 điều kiêng kỵ như: khi ăn uống không nói chuyện, khi đi ngủ không nói to, có tửu không ham, có sắc không say mê.

“*Thích thời tiến bộ*” có nghĩa là ăn uống, tắm rửa các thức giàu chất dinh dưỡng đúng lúc và đúng độ.

Bò Lành.

Chủ nhật, trước khi “Tung Cánh Chim Tìm Về Tổ Ấm”, chúng tôi được anh chị Nguyễn Văn Phở mời ăn hủ tếu tại nhà hàng P. Nhà hàng này do LND chọn, ngon hay không ngon thì để tùy LND phê phán. Cũng xin cảm ơn anh chị NVP.

Trên đường về chúng tôi ghé lại Harris Ranch để đồ xăng và ăn trưa. Harris Ranch nổi tiếng về bò “ăn chay”. Sau khi được Manager nhà hàng xác nhận là bò ở đây sanh tại Cali, lớn lên tại Cali chứ không phải bò nhập cảng từ Canada và bò ở đây chỉ “ăn chay, ăn cỏ” mà thôi nên tất cả tứ Độc chúng tôi đều order STEAK, bò lành mà không ăn cũng uống.

Gần tới nhà LMH thì cả bốn chúng tôi đều hỏi “Chùng Nào Lại Đi Nửa Đây?”

Any time, any time!

